

شماره چاپ: ۱۶۷۳

دوره هشتم - سال چهارم

شماره ثبت: ۵۹۳

تاریخ چاپ: ۱۳۹۰/۷/۲۴

اظهارنظر کارشناسی درباره:

«طرح قانون وزارت نفت»

کد موضوعی: ۳۱۰

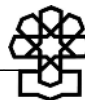
شماره تاییدی: ۱۲۰۱۳

آبان ماه ۱۳۹۰

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	مقدمه
۴.....	مروری بر فرآیند تهیه پیش‌نویس قانون وزارت نفت
۸.....	توضیحات کارشناسی در مورد مواد و بندهای طرح
۴۶.....	خلاصه تغییرات پیشنهادی برای طرح
۵۵.....	ماده الحاقی
۵۶.....	منابع و مآخذ

اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح قانون وزارت نفت»

چکیده

رهایی از وابستگی به درآمدهای نفتی یکی از اهداف اصلی کشور از ابتدای انقلاب تاکنون بوده است. به منظور فراهم کردن امکانات لازم برای دستیابی به این هدف و دیگر اهداف مربوط به شفاف‌سازی در بخش نفت و گاز کشور، به موجب دو لایحه قانونی که در شورای انقلاب تصویب شد، وزارت نفت در سال ۱۳۵۸ تأسیس شد. پس از آن و به موجب قانون نفت که در تاریخ ۱۳۶۶/۷/۹ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید، وزارت نفت مکلف شد، اساسنامه شرکت‌های اصلی تابعه خود را برای تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم کند. این تکلیف قانونی پس از حدود ۲۳ سال عملی نشد، تا اینکه مجلس شورای اسلامی (دوره هشتم) تصمیم گرفت به منظور تقویت ابعاد حاکمیتی و نظارتی وزارت نفت بر شرکت‌های اصلی تابعه این وزارتخانه، طرح‌های مربوط به اصلاح قانون نفت، قانون وزارت نفت و ... را در دستور کار خود قرار دهد. این گزارش بررسی ابعاد کارشناسی مربوط به طرح قانون وزارت نفت را مورد توجه قرار داده است.

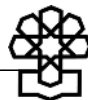
مقدمه

یکی از اهداف عمده انقلاب اسلامی ایران، قطع وابستگی اقتصاد ایران به درآمد حاصل از صادرات نفت بوده است.^۱ بررسی مستندات مربوط به وابستگی بودجه و اقتصاد کشور به این‌گونه درآمدها نشان می‌دهد که این هدف محقق نشده است. پیرامون علت یا علل مربوط به عدم تحقق این هدف دلایل بسیاری قابل طرح است که برخی از آنها در اقتصاد سیاسی کشور ریشه دارد.

به تناسب طرح چنین اهدافی در سال ۱۳۵۷ و به دلیل اهمیت اهداف مورد نظر، موضوعاتی چون تأسیس وزارت نفت مطرح شد که پیش از آن وجود نداشت و کلیه امور نفت و گاز کشور در قالب و ساختار شرکت ملی نفت ایران پیگیری می‌شد. پس از این زمان، به موجب دو مصوبه شورای انقلاب با عناوین «لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت» که با ۴ ماده در تاریخ ۱۳۵۸/۷/۸ و «لایحه قانونی متمم لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت» که با ۹ ماده در تاریخ ۱۳۵۹/۳/۲۹ به تصویب شورای انقلاب رسیدند، وزارت نفت تأسیس شد.

با تأسیس وزارت نفت، ساختار مدیریتی جدیدی در سیستم نفت کشور شکل گرفت و مطابق این مصوبه‌ها، وزارت نفت باید امور نظارتی و حاکمیتی مندرج در اهداف دو مصوبه مذکور را پیگیری می‌کرد. مطابق قانون فوق‌الذکر، باید اساسنامه شرکت ملی نفت که پیش از آن، تمامی امور نفت کشور (اعم از حاکمیتی و تصدیگری)

۱. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بررسی تحولات اقتصادی کشور بعد از انقلاب، اداره بررسی‌های اقتصادی،

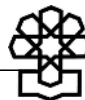
را عهده‌دار بود، تغییر می‌کرد. از طرف دیگر مطابق تبصره ماده (۴) قانون نفت که در تاریخ ۱۳۶۶/۷/۹ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید، وزارت نفت مکلف بود ظرف مدت یکسال از تاریخ تصویب قانون اخیرالذکر، اساسنامه شرکت‌های ملی نفت، گاز و پتروشیمی ایران را برای تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم می‌کرد که پس از حدود ۲۳ سال از آن تاریخ و به‌رغم آنکه در قوانین بودجه و برنامه‌های مکرر به ارائه آن تأکید می‌شد، این تکلیف قانونی اجرا نشد. با توجه به تأخیرهای به‌عمل آمده، مجلس شورای اسلامی (دور هشتم)، موضوع تدوین قوانین مذکور را در دستور کار قرار داد که خوشبختانه با تصویب قانون اصلاح قانون نفت در تاریخ ۱۳۹۰/۳/۲۲، مسیر برای تصویب قانون وزارت نفت (جایگزین قانون تأسیس وزارت نفت) هموار گردید که طرح اولیه آن توسط مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تهیه و در جلسات متعدد کمیته بررسی طرح‌های مذکور، طرح نهایی شده و به امضای نمایندگان محترم رسید. در این گزارش نظرات کارشناسی مرکز در مورد پیش‌نویس طرح «قانون وزارت نفت» برای ادامه بررسی آن در کمیسیون انرژی (و سایر کمیسیون‌های مرتبط) و صحن علنی مجلس ارائه می‌شود.

لازم به ذکر است که ضرورت تغییر قانون وزارت نفت و وظایف و اختیارات آن با توجه به ضعف موجود در قانون تأسیس وزارت نفت اجتناب‌ناپذیر است، زیرا وزارت نفت که عملاً باید وظایف حاکمیتی و نظارتی را بر روند بهره‌برداری از ذخایر نفت و گاز کشور انجام دهد دارای ساختاری متشکل از نیروهای مأمور از شرکت‌های تابعه خود بوده و حقوق و مزایای نیروی انسانی خود را از شرکت‌های

تابعه تأمین می‌کند، به عبارت دیگر، نیروی انسانی شرکت‌های تابعه به وزارت نفت مأمور و حقوق و مزایای خود را از شرکت مبدأ دریافت می‌کنند. نگاهی به بودجه محدود وزارت نفت نشان می‌دهد که این وزارتخانه فاقد استقلال مالی، اداری و نیروی انسانی بوده و عملاً از شرکت‌های تابعه که باید بر آنها اعمال حاکمیت و نظارت کند ارتزاق می‌کند و لذا طبیعی است که از بُعد نظارتی نسبت به اعمال وظایف نظارتی بر شرکت‌های تابعه ضعیف عمل کند. بنابراین اصلاح وضعیت موجود، جز با تغییر قانون وزارت نفت ممکن نخواهد بود و در این راستاست که طرح حاضر برای تقویت جایگاه وزارت نفت در صیانت از منابع نفت و گاز کشور و بهره‌برداری بهینه از این سرمایه عظیم ملی که از بزرگ‌ترین سرمایه‌های انفال کشور است، تدوین و تقدیم مجلس شورای اسلامی شده است.

مروری بر فرآیند تهیه پیش‌نویس قانون وزارت نفت

در مهرماه سال ۱۳۸۷ از سوی معاون پژوهشی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی نامه‌ای با شماره ۶۵۹۸ مورخ ۱۳۸۷/۷/۲، به دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن ارسال شد که در آن، اولویت‌های پژوهشی مرکز در حوزه مطالعاتی دفتر مذکور مورد تأکید قرار گرفته بود. یکی از این اولویت‌ها «بررسی رابطه مالی شرکت ملی نفت و دولت (تدوین اساسنامه شرکت ملی نفت، قانون وزارت نفت و قانون نفت)» بود که متعاقب آن با ابلاغیه شماره ۶۰۷۸/۱۰/۴ مورخ ۱۳۸۷/۸/۱۸ ریاست محترم مجلس شورای اسلامی مبنی بر تدوین اساسنامه شرکت‌های ملی نفت، گاز و

پتروشیمی توسط مرکز پژوهش‌ها، از طریق کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی موضوع در دستور کار مرکز قرار گرفت.

برای تدوین اساسنامه‌های مذکور، لازم بود ابتدا قوانین نفت و تأسیس وزارت نفت اصلاح و تغییر کنند و سپس اساسنامه‌ها تدوین و تقدیم گردد. تلاش شد برای تهیه طرح‌های مرتبط با عناوین فوق، از نیروهای تخصصی بیرون از مرکز استفاده شود، ولی عملاً امکان تحقق این هدف فراهم نشد و بنابراین پروژه تهیه طرح اولیه مربوط به موضوعات مذکور در درون مرکز کلید زده شد. در مطالعات اولیه برای تدوین طرح اصلاح قانون نفت و قانون وزارت نفت و سپس اساسنامه‌های شرکت‌های مذکور، قوانین بالادستی و دیگر قوانین مرتبط با حوزه نفت و گاز به شرح زیر مورد مطالعه قرار گرفت و اساسنامه‌های شرکت‌های نفتی بعضی از کشورهای خارجی صاحب منابع نفت و گاز نیز مورد مذاقه قرار گرفت.

۱. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (اصول چهارم و چهارم و پنجم)،

۲. ابلاغیه مقام معظم رهبری در مورد چشم‌انداز بیست‌ساله،

۳. ابلاغیه مقام معظم رهبری در مورد سیاست‌های کلی اصل چهارم قانون اساسی،

۴. سیاست‌های کلی نظام در دوره چشم‌انداز،

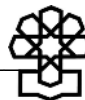
۵. سیاست‌های کلی نظام،

۶. قانون نفت،

۷. قانون تأسیس وزارت نفت،

۸. قانون اساسنامه شرکت ملی نفت و گاز ایران،

۹. قانون اساسنامه شرکت ملی خطوط لوله و مخابرات نفت و گاز ایران،
۱۰. قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم و چهارم اساسی،
۱۱. قانون مدیریت خدمات کشوری،
۱۲. قانون نفت مصوب ۱۳۵۳/۵/۸ مجلس شورای ملی سابق،
۱۳. قانون نفت مصوب ۱۳۶۶/۷/۲۳ مجلس شورای اسلامی،
۱۴. لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۸/۷/۸ شورای انقلاب،
۱۵. لایحه قانونی راجع به تمدید مهلت مقرر در ماده (۳) لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۹ شورای انقلاب،
۱۶. لایحه قانونی متمم لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۹/۳/۲۹ شورای انقلاب،
۱۷. اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۳۳/۱۰/۲۵ مجلس شورای ملی،
۱۸. قانون مربوط به اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۳۸/۱۱/۱۹ مجلس شورای ملی سابق،
۱۹. قانون مربوط به تجدیدنظر فصول سوم و چهارم اساسنامه شرکت ملی نفت مصوب ۱۳۴۳/۴/۷ مجلس شورای ملی سابق،
۲۰. قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۴۷/۲/۱۵ مجلس شورای ملی سابق،
۲۱. قانون اجازه اجرای اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۵۳/۵/۱۶

مجلس سنای سابق،

۲۲. اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۵۳/۵/۲ کمیسیون‌های پارلمانی

مجلسین سابق،

۲۳. قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۵۶/۳/۱۷،

۲۴. قانون توسعه صنعت گاز مصوب ۱۳۵۱/۱/۲۵ مجلس سنا،

۲۵. اساسنامه شرکت ملی گاز ایران مصوب ۱۳۵۶/۸/۲۵ کمیسیون‌های پارلمانی

مجلسین سابق،

۲۶. اساسنامه شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران (سهامی خاص) مصوبه

مجمع عمومی شرکت،

۲۷. طرح قانونی دایر به طرز اجرای اصلی ملی شدن صنعت نفت در سراسر

کشور ۱۳۸۰/۲/۸.

نتیجه این مطالعات، تهیه طرح اولیه اصلاح قانون نفت بود که با تغییراتی با

حضور نمایندگان وزارت نفت، دیوان محاسبات، بازرسی کل کشور و بعضی

صاحب‌نظران و نمایندگان مرکز پژوهش‌ها، نهایی و به تصویب مجلس شورای اسلامی

و تأیید شورای محترم نگهبان رسید.

پیش‌نویس طرح «قانون وزارت نفت» نیز که توسط مرکز تهیه شده بود با قانون

نفت و قانون اصلاح قانون نفت تطبیق و هماهنگ گردید و سپس تقدیم کمیسیون

انرژی مجلس شورای اسلامی شد که با ادامه فعالیت کارگروه مأمور برای رسیدگی

طرح‌های مذکور و طی جلسات متعدد با حضور نمایندگان مرکز پژوهش‌های مجلس

شورای اسلامی، دیوان محاسبات کشور، سازمان بازرسی کل کشور، وزارت نفت، کارشناسان مستقل و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور طرح مورد نظر مورد بحث و بررسی کارشناسی قرار گرفت و طی ۱۴ جلسه در نهایت با اعمال اصلاحات لازم، طرح «قانون وزارت نفت» نهایی شد.

در ادامه گزارش حاضر سعی می‌شود در حد امکان و به‌طور خلاصه، جزئیات مربوط به مباحث کارشناسی مواد و بندهای طرح، توضیح داده شود:

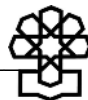
توضیحات کارشناسی در مورد مواد و بندهای طرح

توضیح کارشناسی درباره عنوان طرح

نظر به اینکه مجموعه مواد و بندهای طرح پیشنهادی در ارتباط با وظایف و اختیارات وزارت نفت است، لذا پیشنهاد می‌شود عنوان طرح از «قانون وزارت نفت» به «قانون وظایف و اختیارات وزارت نفت» تغییر یابد.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۱) طرح

یکی از مهمترین موضوعاتی که در تهیه و تنظیم قوانین مورد توجه قرار می‌گیرد، اهداف و چارچوب‌های ذکر شده در اسناد دائمی و فرادستی موجود در کشور است. بنابراین رعایت چارچوب‌ها و اهداف مندرج در چنین اسنادی در تنظیم مواد طرح حاضر و از جمله در ماده (۱) آن مورد توجه قرار گرفت. ماده (۱) طرح قانون وزارت نفت مطابق اهداف مندرج در سیاست‌های نظام در دوره چشم‌انداز، سیاست‌های کلی

نظام، اهداف حاکم بر اصول چهل و پنجم و چهل و چهارم قانون اساسی و سایر اصول مرتبط و ماده (۲) قانون نفت مصوب ۱۳۶۶/۷/۹ و قوانین ۲۷ گانه ذکر شده در صفحات پیشین و همچنین قانون اصلاح قانون نفت، مصوب ۱۳۹۰/۳/۲۲ مجلس شورای اسلامی تنظیم گردید. ضمناً پیشنهاد می‌گردد جهت هماهنگی بین این قانون و قانون اصلاح قانون نفت در رابطه با اصطلاحات مورد استفاده که مورد تأکید ماده (۲) این طرح نیز می‌باشد به جای کلمه «حوزه‌های» کلمه «عملیات» که در تعاریف مندرج در قانون اصلاح قانون نفت آمده است و در ادبیات مورد استفاده در فرآیند امور مختلف نفت مصطلح‌تر می‌باشد، جایگزین گردد.

پیشنهاد اصلاحی در ماده (۱)

به جهت هماهنگی تعاریف این قانون با قانون اصلاح قانون نفت پیشنهاد می‌گردد کلمه «عملیات» جایگزین کلمه «حوزه‌های» گردد.

ماده (۱)

هدف: وزارت نفت در راستای تحقق سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران در بخش نفت و گاز، سیاستگذاری، راهبری، برنامه‌ریزی و نظارت بر کلیه حوزه‌های بالادستی و پایین‌دستی صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی تشکیل شده و به نمایندگی از طرف حکومت اسلامی بر منابع و ذخایر نفت و گاز اعمال حق حاکمیت و مالکیت عمومی می‌نماید.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۲) طرح

یکی از الزامات قوانینی که دارای اصطلاحات و واژه‌های تخصصی می‌باشند، تعریف اصطلاحات و واژه‌های به‌کار رفته در آن است، بنابراین در این طرح نیز ذکر این‌گونه تعاریف ضرورت دارد که با توجه به تصویب آنها در ماده (۱) قانون اصلاح قانون نفت مصوب ۱۳۹۰/۳/۲۲ مجلس شورای اسلامی، ماده (۲) طرح به شرح زیر تنظیم گردید:

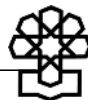
ماده (۲)

تعاریف: تعاریف مندرج در ماده (۱) قانون اصلاح قانون نفت مصوب ۱۳۹۰/۳/۲۲ مجلس شورای اسلامی در این قانون معتبر است.

توضیح کارشناسی در مورد ماده (۳) طرح

تشکیل هر وزارت، سازمان، شرکت و... نیازمند تدوین وظایف و اختیارات آن است، ماده (۳) با این هدف تدوین شده است. این ماده ابتدا در ۳۵ بند تنظیم و با عنوان وظایف و اختیارات وزارت نفت مورد توجه قرار گرفت. اجزای ۳۵ گانه مورد نظر با مراجعه به مستندات قانونی مورد استفاده در تهیه پیش‌نویس، استخراج شدند. بخش قابل توجهی از این اجزا با هدف تقویت وظایف حاکمیتی و نظارتی وزارت نفت تنظیم شده‌اند.

در اغلب جلسات متعدد کارشناسی دلایل مربوط به لحاظ کردن این اجزا در این ماده مورد توجه جدی قرار گرفت و پس از بحث‌های طولانی، در نهایت ۳۵ جزء مورد

نظر به ۳۸ جزء و سپس با پیشنهادات جدید به ۴۳ جزء افزایش یافت.

به‌طور کلی در مورد این وظایف و اختیارات، کارگروه به‌گونه‌ای عمل کرد که

وظایف و اختیارات مورد نظر دارای ویژگی‌های زیر باشد:

- بُعد وظایف حاکمیتی و وزارت نفت تقویت شود.

- از انجام تصدیگری (عملیاتی) پرهیز کند.

- موقعیت وزارت نفت در ابعاد نظارتی تقویت شود.

- وظایف مربوط به ابعاد بین‌المللی وزارت مشخص گردد و بالاخره نقش آن در

امور اجرایی و پرهیز از تصدی صرف، جذب سرمایه لازم، آموزش نیروی انسانی و

جذب فناوری تعریف گردد.

با این ویژگی‌ها، کارگروه تصمیم گرفت تا اجزای مورد نظر به تناسب نوع

فعالیت طبقه‌بندی شوند و به بندهای مناسب تقسیم‌بندی شوند. براین اساس این اجزاء

به ۶ بند با عناوین مناسب تخصصی طبقه‌بندی شدند که در ادامه شرح مختصری از

هریک از آنها آورده می‌شود:

ماده (۳) - وظایف و اختیارات وزارت نفت به شرح زیر است:

توضیح کارشناسی در مورد بند «الف» ماده (۳) طرح

۱۱ جزء از اجزاء ۴۳‌گانه ماده (۳) طرح که به تعیین خط‌مشی‌ها و سیاست‌های

راهبردی، تهیه و تنظیم برنامه‌های عملیات بالادستی و پایین‌دستی و تعیین و بازنگری

و نظارت بر اجرای استانداردهای نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی، اجرای تصمیمات

هیئت عالی نظارت، تدوین رویه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی جهت حفاظت، نگهداری و ارتقای سطح بهداشت، وضع مقررات و صدور دستورالعمل‌های لازم برای حسن انجام امور تولید، انتقال، ذخیره سازی و ...، تأمین حفاظت و حراست از منابع، اموال و امکانات صنعت نفت و گاز کشور، تعیین خط‌مشی مؤثر به‌منظور جایگزینی صادرات فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی به‌جای صدور نفت خام و تأیید و اعلام رسمی آمار و اطلاعات میدین و ذخایر نفت و گاز کشور اختصاص دارند، در بندی تحت عنوان «امور حاکمیتی و سیاستگذاری» قرار گرفتند که به شرح زیر ملاحظه می‌شود:

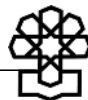
الف) امور حاکمیتی و سیاستگذاری

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۱» بند «الف»

نظر به اینکه مدیریت بر صنایع پایین‌دستی و محصولات نهایی پتروشیمی در وظایف و اختیارات وزارت صنایع و معادن سابق قرار داشت (وظایف و اختیارات وزارت صنعت، معدن و تجارت برای طی مراحل قانونی تقدیم نشده است) و امور عملیات پالایش نیز به بخش خصوصی واگذار شده و خواهد شد لذا در شرح وظایف و اختیارات وزارت نفت ذکر آنها لازم نبوده و ایجاد شبهه می‌کند. بنابراین پیشنهاد می‌شود عبارت «گاز، پتروشیمی و پالایشی» در این جزء حذف گردد.

۱. تعیین خط‌مشی‌ها و سیاست‌های راهبردی عملیات بالادستی و پایین‌دستی

نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۲» بند «الف»

نظر به اینکه عملیات از جنس تصدیگری است و قرار نیست وزارت، امور تصدیگری را عهده‌دار شود و لازم است این‌گونه عملیات را راهبری نماید، بنابراین پیشنهاد می‌گردد بین کلمات «برنامه‌های» و «عملیات» کلمه «راهبردی» اضافه شود. ضمناً با توجه به توضیح کارشناسی در مورد جزء «۱» این بند که در بالا آمده است، پیشنهاد می‌شود عبارت «و گاز، پتروشیمی و پالایشی» از این جزء حذف گردد.

۲. تهیه و تنظیم برنامه‌های عملیات بالادستی و پایین‌دستی نفت و گاز، پتروشیمی و پالایشی مطابق خط‌مشی‌ها و سیاست‌های ابلاغ شده و نظارت بر حسن اجرای آن،

پیشنهاد حذف جزء «۳» بند «الف»

حکم این جزء به نوعی دخالت قوای دیگر در امور اجرایی بوده و خلاف اصل پنجاه‌هفتم قانون اساسی تلقی می‌شود و لذا پیشنهاد می‌گردد این جزء حذف گردد.

۳. اجرای تصمیمات هیئت عالی نظارت بر منابع نفتی،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۴» بند «الف»

نظر به اینکه استفاده از کلمه «معتبر» در انتهای این جز کارآیی مورد نظر را ندارد لذا پیشنهاد می‌شود کلمه «لازم» به جای آن جایگزین گردد.

۴. تعیین و بازنگری و نظارت بر حسن اجرای استانداردهای حوزه نفت، گاز، پتروشیمی

و پالایشی با همکاری دستگاه‌های اجرایی زیربند و صدور گواهی‌نامه‌های معتبر،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۵» بند «الف»

با توجه به آلودگی‌های محیط صنعت نفت به انواع مواد معارض با سلامت نیروی انسانی و لزوم حفظ نیروی مذکور و از طرف دیگر لزوم توجه به موضوع پدافند غیرعامل در این صنعت و هماهنگی با نهادهایی که مرتبط با این‌گونه امور هستند، ولی دستگاه اجرایی محسوب نمی‌گردد و همچنین توضیح داده شده در رابطه با جزء «۱» بند «الف» پیشنهاد می‌گردد اصلاحات زیر در جزء «۵» اعمال گردد:

- بعد از عبارت «ارتقای سطح» و قبل از کلمه «بهداشت» کلمه «سلامت»، اضافه شود.

- بعد از عبارت «و محیط زیست» عبارت «و پدافند غیرعامل» افزوده شود.

- بعد از عبارت «دستگاه‌های اجرایی» عبارت «و نهادهای» اضافه گردد.

- عبارت «گاز، پتروشیمی و پالایشی» از این جزء حذف گردد.

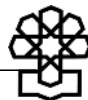
۵. تدوین رویه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی جهت حفاظت، نگهداری و ارتقای

سطح بهداشت، ایمنی و محیط‌زیست در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با

هماهنگی دستگاه‌های اجرایی زیربند و نظارت بر اجرای آن،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۶» بند «الف»

موضوعات اکتشاف و توسعه و حفظ حریم خطوط لوله و تأسیسات آن از وظایفی است که ادامه فعالیت امور صنعت نفت را ممکن می‌سازد. لذا پیشنهاد می‌شود بعد از عبارت «انجام امور مربوط به» عبارت «اکتشاف، توسعه»، و بعد از کلمه «انتقال»

عبارت «، حفظ حریم خطوط لوله و تأسیسات» اضافه گردد.

۶. وضع مقررات و صدور دستورالعمل‌های لازم برای حسن انجام امور مربوط به تولید، انتقال، ذخیره‌سازی، توزیع و مصرف فرآورده‌های نفت، گاز، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۷» بند «الف»

حفاظت و حراست باید شامل ابنیه‌های متعلق به وزارت و شرکت‌های تابعه نیز بشود، لذا پیشنهاد می‌شود جهت تکمیل حکم این جزء اصلاحات زیر در آن اعمال گردد:

- بعد از عبارت «برق و مخابرات»، کلمه «ابنیه» آورده شود.

- عبارت «مجموعه صنعت» حذف و عبارت «متعلق به وزارت» جایگزین آن گردد.

- بعد از کلمه «نفت و» عبارت «شرکت‌های تابعه» اضافه شده و عبارت «و گاز

کشور» حذف شود.

- کلمه «توسط» جایگزین عبارت «از طریق» گردد.

۷. تأمین حفاظت و حراست از منابع، تأسیسات، شبکه‌های خطوط لوله، برق و مخابرات، اموال و اسناد مجموعه صنعت نفت و گاز کشور از طریق سازمان حراست صنعت نفت با همکاری نهادهای اطلاعاتی، امنیتی، انتظامی و پدافندی،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۸» بند «الف»

بعد از عبارت «صادرات فرآورده‌های» کلمه «نفت» به کلمه «نفتی» تبدیل شده و قبل از

کلمه پتروشیمی کلمه «محصولات» اضافه شود. بعد از کلمه «اقتصادی» حرف «و»

تبدیل به «» شود و در انتهای جزء عبارت «و تکمیل زنجیره ارزش» اضافه گردد. بدین ترتیب این جزء با اسناد بالادستی به خصوص سیاست‌های کلی نظام در بخش انرژی هماهنگ می‌گردد.

۸. تعیین خطمشی مؤثر به منظور جایگزینی صادرات فرآورده‌های نفت و گاز و پتروشیمی به جای صدور نفت خام و گاز طبیعی مبتنی بر شاخص‌های اقتصادی و مزیت‌های رقابتی،

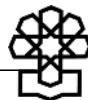
۹. تأیید و اعلام رسمی آمار و اطلاعات میداین و ذخایر نفت و گاز کشور.

پیشنهاد افزایش ۲ جزء به بند «الف» ماده (۳)

نظر به اینکه موضوع اصلاح الگوی مصرف از اهداف عمده تعریف شده توسط مقام معظم رهبری بوده و اصلاح قیمت حامل‌های انرژی بدون اصلاح الگوی مصرف در بخش‌های مختلف برای کشور مشکل ایجاد می‌کند، لذا در جهت افزایش بهره‌وری بهینه از منابع انرژی کشور پیشنهاد می‌شود ۲ جزء با شماره‌های «۱۰» و «۱۱» به بند «الف» ماده (۳) به شرح زیر اضافه شود:

۱۰. تعیین و ابلاغ معیارها، ضوابط و دستورالعمل‌های بهینه‌سازی مصرف انرژی در تجهیزات، فرآیندها و سیستم‌های مصرف‌کننده انرژی و نظارت بر حسن اجرای آنها،

۱۱. سیاستگذاری در جهت مدیریت تقاضای سوخت برای بهینه‌سازی مصرف سوخت و کاهش هزینه‌های بلندمدت ناشی از تقاضای انرژی.

توضیح کارشناسی در مورد بند «ب» ماده (۳) طرح

در بند «ب» ماده (۳) طرح، امور نظارتی مورد توجه قرار گرفت و ۷ جزء از اجزاهای ۴۳گانه ماده (۳) در این بند قرار گرفت. در این اجزاء مواردی چون نظارت بر بهره‌برداری بهینه و صیانتی از ذخایر و منابع نفت و گاز کشور که یکی از اهداف بسیار مهم در استفاده و بهره‌برداری از مخازن و میادین نفت و گاز است و در برنامه پنجم و دیگر سیاست‌ها و ابلاغیه‌های بالادستی نیز پیگیری شده و مورد تأکید قرار گرفته است، نظارت بر فرآیند نگهداری و اداره تأسیسات دولتی، نظارت بر فرآیند تجارت و تأمین، توزیع و تنظیم بازار، نظارت بر فرآیند سرمایه‌گذاری نفت، گاز، پتروشیمی و پالایش، نظارت و کنترل عملکرد شرکت‌های تابعه و نظارت و پایش مجوزها و پروانه‌های بهره‌برداری صادر شده در عملیات بالادستی و پایین‌دستی نفت (که تقریباً از وضعیت نامشخصی برخوردارند) مورد توجه قرار گرفته‌اند. این بند تحت عنوان «امور نظارتی» تنظیم گردید که به شرح زیر ملاحظه می‌شود:

ب) امور نظارتی

۱. نظارت بر بهره‌برداری بهینه و صیانتی از ذخایر و منابع نفت و گاز کشور،
۲. نظارت بر فرآیند نگهداری و اداره تأسیسات دولتی نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی،
۳. نظارت بر فرآیند تجارت نفت، گاز، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی،
۴. نظارت بر فرآیند تأمین، توزیع و تنظیم بازار نفت و فرآورده‌های نفتی و گازی در داخل کشور،
۵. نظارت بر فرآیند سرمایه‌گذاری صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی در داخل

کشور به منظور تحقق اهداف سرمایه‌گذاری و بر سهم دولت در سرمایه‌گذاری‌های این صنایع در خارج از کشور براساس مقررات مربوط،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۶» بند «ب»

باتوجه به فضای موجود کشور برای حرکت به سمت خودکفایی در امور صنعت نفت، موضوع پژوهش با محوریت تولید مورد توجه قرار گرفته است و لذا لزوم نظارت مستمر بر امور پژوهشی در جهت استفاده بهینه از سرمایه‌گذاری در این زمینه، اجتناب‌ناپذیر است. از طرف دیگر تنوع و تعدد قراردادهای منعقد شده در شرکت‌های تابعه وزارت نفت و همچنین مجموع وزارت نفت برای جلوگیری از مشکلات بعدی ایجاب می‌کند که نظارت بر قراردادهای منعقد شده نیز مورد تأکید قرار گیرد. بنابراین پیشنهاد می‌گردد در جزء «۶» بعد از کلمه «حقوقی» حرف «و» به «،» تبدیل گردد و بعد از کلمه «بازرگانی» عبارت «، پژوهشی، قراردادها» اضافه شود.

۶. اعمال نظارت و کنترل عملکرد شرکت‌های تابعه در زمینه‌های مالی، فنی، اداری، حقوقی و بازرگانی و سایر امور،

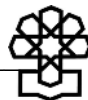
پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۷» بند «ب»

پیشنهاد می‌گردد اصلاح عبارتی زیر در بند «۷» اعمال گردد:

- کلمه «صادر» جایگزین عبارت «بهره‌برداری صادر شده» گردد.

۷. نظارت و پایش مجوزها و پروانه‌های بهره‌برداری صادر شده در عملیات

بالادستی و پایین‌دستی نفت.

توضیح کارشناسی در مورد بند «پ» ماده (۳) طرح

۱۰ جزء از اجزای ذکر شده در بند «پ» ماده (۳) سامان داده شده‌اند. این اجزاء عمدتاً به امور اجرایی مرتبط است و مواردی نظیر تطبیق و تلفیق برنامه‌های عملیاتی، مالی و بازرگانی، تهیه و تنظیم انتشار ترانزنامه‌های سالیانه حامل‌های انرژی، تدوین نظام جامع بودجه‌ریزی عملیاتی، صدور مجوز فعالیت و پروانه بهره‌برداری برای اشخاصی که به فعالیت در عملیات پایین‌دستی تمایل دارند، صدور مجوز فعالیت و پروانه بهره‌برداری برای اشخاص واجد صلاحیت در امور اکتشاف، توسعه، استخراج و تولید از میادین، شناسایی و آمایش و پیشنهاد مکان‌های مناسب برای ایجاد و توسعه مناطق آزاد و ویژه اقتصادی در حوزه نفت، گاز، پتروشیمی و پالایش، صدور مجوز برای تشکیل انجمن‌ها، تهیه، تدوین و ابلاغ فهرست بهای تخصصی، تهیه و تدوین فهرست سازندگان و پیمانکاران و مشاوران، تدوین و ابلاغ نظام جامع فناوری اطلاعات و ارتباطات منابع سازمانی در این بند تعریف شده‌اند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود اجزای این بند که تحت عنوان «امور اجرایی» نامگذاری گردیده است، وزارتخانه را برای روان‌سازی عملیات اجرایی در شرکت‌ها، وظیفه‌مند کرده است، ولی در عین حال هیچ‌گونه دخالتی در عملیات اجرایی ندارد و به‌گونه‌ای تنظیم شده است که از همه فعالیت‌های اجرایی وزارتخانه و شرکت‌های تابعه، بیشترین بهره‌برداری به‌عمل آید و جلوی تداخل وظایف و موازی‌کاری‌ها را بگیرد.

پ) امور اجرایی

پیشنهاد اصلاح در مورد جزء «۱» بند «پ» ماده (۳)

معمولاً ابتدا برنامه‌های مختلف را تلفیق می‌کنند و سپس آنها را با خطی‌مشی‌ها و سیاست‌های ابلاغ شده تطبیق می‌دهند از طرف دیگر وزارت نفت باید بر امور شرکت‌های اصلی تابعه خود تسلط داشته باشد و لذا پیشنهاد می‌گردد اصلاحات زیر در جزء «۱» بند «پ» به شرح زیر اعمال گردد:

- عبارت «تطبیق و» از ابتدای جزء حذف گردد.

- بعد از کلمه «شرکت‌های» کلمه «اصلی» آورده شود، زیرا امور شرکت‌های فرعی تابع شرکت‌های اصلی است.

- عبارت «تدوین و» حذف و عبارت «تطبیق آن با خط‌مشی‌ها و سیاست‌های ابلاغ شده جهت» جایگزین آن گردد.

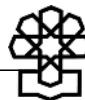
- بعد از کلمه «جامع» عبارت «صنعت نفت» آورده شود.

- عبارت «در قالب برنامه‌های ملی و سیاست‌های اقتصادی و اجرایی دولت» حذف گردد.

۱. تطبیق و تلفیق برنامه‌های عملیاتی، مالی و بازرگانی شرکت‌های تابعه و تدوین و تنظیم برنامه جامع در قالب برنامه‌های ملی و سیاست‌های اقتصادی و اجرایی دولت،

۲. تهیه و تنظیم و انتشار ترانزنامه سالیانه حامل‌های انرژی،

۳. تدوین نظام جامع بودجه‌ریزی عملیاتی و مدیریت منابع مالی،

۴. صدور مجوز فعالیت و پروانه بهره‌برداری برای اشخاص واجد شرایط بخش‌های غیردولتی در عملیات پایین‌دستی نفت، گاز و پتروشیمی و پالایشی براساس قوانین موضوعه،

۵. صدور مجوز فعالیت و پروانه بهره‌برداری برای اشخاص واجد صلاحیت جهت اکتشاف، توسعه، استخراج و تولید از کلیه میدین نفت و گاز کشور.

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۶» بند «پ» ماده (۳)

عبارت «آمایش سرزمین» به عبارت «آمایش سرزمینی» تبدیل شده و عبارت «و توسعه مناطق» از آن حذف گردد. بعد از کلمه «فرآیند» کلمه «توسعه» آورده شود. ضمناً جهت جلوگیری از تداخل وظایف بین مدیریت مناطق آزاد و وزارت نفت در اداره مناطق آزاد لازم است در انتهای این بند عبارت «در امور مرتبط با نفت و گاز آورده شود».

۶. شناسایی، آمایش و پیشنهاد مکان‌های مناسب جهت ایجاد و توسعه مناطق آزاد و ویژه اقتصادی در حوزه نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی در چارچوب برنامه‌های آمایش سرزمین و توسعه مناطق و اعمال سیاست‌های حمایتی و نظارتی بر فرآیند و اداره هریک از این مناطق،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۷» بند «پ» ماده (۳)

نظر به اینکه صدور مجوز تشکل‌ها براساس قانون در اختیار وزارت کشور نیز می‌باشد لذا پیشنهاد می‌گردد به جای عبارت «صدور مجوز» کلمه «تأیید» آورده شود

و در انتهای عبارت بعد از کلمه «پالایشی» عبارت «جهت صدور مجوز تشکیل براساس» و بعد از کلمه «قوانین» عبارت «و مقررات» آورده شود.

۷. صدور مجوز تشکیل انجمن‌ها، تشکل‌های تولیدی، تجاری و خدمات مهندسی در حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با رعایت قوانین موضوعه،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۸» بند «پ» ماده (۳)

پیشنهاد می‌گردد به جای عبارت «برمبنای» کلمه «متناسب» جایگزین گردد.

۸. تهیه و تدوین و ابلاغ فهرست بهای تخصصی صنعت نفت، گاز و پتروشیمی کشور برمبنای نرخ عوامل مندرج در فهرست بهای عمومی منتشره از سوی مراجع رسمی ذیربط،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۹» بند «پ» ماده (۳)

ارزیابی صلاحیت در صنعت نفت فقط از طریق مجموعه تخصصی صنعت ممکن است. درحالی‌که در جزء «۹» ادبیات آن به‌گونه‌ای انتخاب شده است که ارزیابی صلاحیت به‌غیر واکذار شده است. لذا پیشنهاد می‌گردد اصلاحات زیر در این جزء اعمال گردد:

- بعد از کلمه «فهرست» عبارت «و ارزیابی صلاحیت» اضافه شود.
- عبارت «(مناقصه‌گران) صلاحیت‌دار» از این جزء حذف گردد.
- به‌دلیل تقدم قوانین بر مقررات پیشنهاد می‌گردد عبارت «مقررات و قوانین» به عبارت «قوانین و مقررات» تبدیل گردد.

۹. تهیه و تدوین فهرست سازندگان، پیمانکاران و مشاوران (مناقصه‌گران) صلاحیتدار در رشته‌های تخصصی صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی برابر مقررات و قوانین موضوعه،
۱۰. تدوین و ابلاغ نظام جامع فناوری اطلاعات و ارتباطات منابع سازمانی و نظارت بر طراحی و استقرار زیرساخت‌ها و سامانه‌های زیربند در کلیه سطوح فعالیت صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی.

توضیح کارشناسی در مورد بند «ت» ماده (۳) طرح

یکی از مهمترین موضوعات مربوط به بخش نفت و گاز کشور، سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی است. باتوجه به اینکه انجام سرمایه‌گذاری به گزارش‌های توجیهی و اخذ مجوزهای قانونی نیاز دارد، در جزء «۱» بند «ت» که تحت عنوان «امور سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی» تنظیم شده است، تأیید طرح‌های توسعه‌ای و سرمایه‌گذاری صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی برای تکمیل زنجیره تولید و ایجاد ارزش‌افزوده مد نظر قرار گرفت. در این میان برخورداری از سازوکارهای مناسب و مؤثر برای جذب منابع مالی و ایجاد ابتکار در این مسیر نیز از مقوله‌های قابل توجه است که این موضوع در جزء «۲» بند «ت» ذکر شده است. از آنجایی که بهره‌برداری سریع از میادین و مخازن مشترک نفت و گاز کشور از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است و به دلیل رقابتی که بین ایران و دیگر کشورهای همسایه در بهره‌برداری از این‌گونه منابع وجود دارد، سعی شده است انعطاف لازم برای جذب سرمایه‌گذاری در منابع مشترک نفت و گاز برای فعالیت

وزارت نفت پیش‌بینی گردد و لذا، در جزء «۳» بند «ت» جذب سرمایه‌گذاری در منابع مشترک را با طراحی الگوهای قراردادی جدید با رعایت موازین لازم مورد توجه قرار داده است. در حال حاضر کشورهای همسایه با استفاده از هر روشی سعی می‌کنند حداکثر بهره‌برداری و برداشت از میادین مشترک با ایران را در برنامه خود قرار دهند در حالی که متأسفانه در ایران محدودیت‌هایی «قانونی یا سیاسی یا اجتماعی» وجود دارد که عملاً دست وزارتخانه را برای حفظ منافع ملی بسته است، بنابراین لازم است قانونگذار با صدور مجوزهای لازم وزارتخانه را برای حفظ منافع ملی از مخازن نفت و گاز مشترک یاری نماید.

حساسیت استفاده از مخازن مشترک بقدری زیاد است که ایجاب می‌کند، وزارتخانه امکان اتخاذ تدابیر خارج از محدودیت‌های موجود را داشته باشد که در بند «ت» ماده (۳) طرح تاحدودی پیش‌بینی شده است که ملاحظه می‌شود:

ت) امور سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی

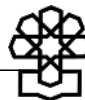
۱. تأیید طرح‌های توسعه‌ای و سرمایه‌گذاری صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی به‌منظور تکمیل زنجیره تولید و ایجاد ارزش‌افزوده بیشتر،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۲» بند «ت» ماده (۳)

در انتهای بند عبارت «با رعایت قوانین و مقررات کشور» آورده شود.

۲. ایجاد سازوکار مؤثر برای جذب منابع مالی مورد نیاز داخلی و خارجی جهت

اجرای طرح‌های توسعه‌ای و حفظ و نگهداشت توان تولید،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۳» بند «ت» ماده (۳)

نظر به اینکه واگذاری قراردادهای نفتی در میادین نفتی و گازی با الگوهای جدید می‌تواند مغایر با قانون اساسی تشخیص داده شود، ولی در میادین مشترک می‌تواند دارای توجیه فنی، مالی و اقتصادی و در مجموع منافع ملی باشد لذا پیشنهاد می‌گردد حکم این جزء به میادین مشترک محدود گردد بنابراین عبارت «با اولویت میادین» از این جزء حذف گردد.

- عبارت «گزارش‌های» حذف و به جای کلمه «مختلف» عبارت «داخلی و یا خارجی» جایگزین گردد.

۳. جذب سرمایه‌گذاری‌های مختلف به منظور توسعه میادین هیدروکربوری با اولویت میادین مشترک از طریق طراحی الگوهای قراردادی جدید از جمله مشارکت با سرمایه‌گذاران و پیمانکاران داخلی و خارجی بدون انتقال مالکیت نفت و گاز موجود در مخازن و با رعایت قواعد تولید سیانت شده.

توضیح کارشناسی در مورد بند «ث» ماده (۳) طرح

بند «ث» ماده (۳) طرح دارای ۹ جزء است. در این اجزای مواردی چون حفظ و تقویت مراکز و مؤسسات آموزشی و تحقیقاتی به دلیل اهمیت این‌گونه مراکز در ارتقای سطح علمی، تهیه و انتشار نشریه‌های علمی، فنی و تخصصی داخلی و خارجی، تدوین نظام جامع منابع انسانی، اعمال سیاست‌های حمایتی از بومی‌سازی و طراحی و ساخت تجهیزات و تأسیسات مورد نیاز صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایش و

حمایت از مؤسسات داخلی فعال در این حوزه و تدوین نظام جامع پژوهشی و برنامه‌ریزی و حمایت از فناوری‌ها و فعالیت‌های دانش‌بنیان مورد توجه قرار گرفته است. باید توجه داشت که یکی از سرمایه‌های اصلی بخش‌های تخصصی کشور منابع انسانی آنهاست و از طرف دیگر علیرغم گذشت ۱۰۰ سال از فعالیت امور نفت و گاز در ایران، متأسفانه جایگاه فناوری کشور در این صنعت مناسب نیست و لذا تلاش شده است در این بند از ماده (۳) به این‌گونه موارد توجه شود که در زیر ملاحظه می‌گردد:

ث) امور منابع انسانی، علمی و فناوری

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۱» بند «ث» ماده (۳) طرح

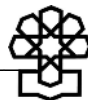
نظر به اینکه کلمه «تقویت» شامل حفظ و ارتقا نیز می‌گردد لذا پیشنهاد می‌شود عبارت «حفظ و» از ابتدای این جزء حذف گردد.

۱. حفظ و تقویت مراکز و مؤسسات آموزشی، دانشگاهی، تحقیقاتی، پژوهشی و مطالعاتی جهت ارتقای سطح علمی و عملیاتی و مهارت‌های فنی و کاربردی مورد نیاز صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی کشور

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۲» بند «ث»

عبارت «برابر قوانین و مقررات موضوعه» در انتهای جزء آورده شود.

۲. تهیه و انتشار نشریه‌های علمی، فنی و تخصصی داخلی و بین‌المللی به منظور ارتقای سطح دانش در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۳» بند «ث» ماده (۳)

کلمه «سرمایه» جایگزین کلمه «منابع» و کلمه «صنعت» جایگزین کلمه «حوزه» گردد. بعد از کلمه «پالایشی» حرف «و» اضافه شود.

۳. تدوین نظام جامع منابع انسانی متناسب با نیازهای حوزه نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی و نظارت بر حسن اجرای آن،

۴. اعمال سیاست‌های حمایتی از بومی‌سازی و طراحی و ساخت تجهیزات و تأسیسات مورد نیاز صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با هماهنگی دستگاه‌های اجرایی ذیربط در داخل کشور،

۵. اتخاذ سیاست‌های حمایتی از شرکت‌ها و مؤسسات داخلی حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی به منظور توانمندسازی و افزایش توان رقابتی آنها جهت صدور خدمات فنی و مهندسی در عرصه‌های بین‌المللی و در راستای ارتقای شاخص‌های بهره‌وری در اقتصاد ملی،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۶» بند «ث» ماده (۳)

نظر به اینکه بسیاری از امور پژوهشی، برنامه‌ریزی، حمایت از فناوری‌ها و فعالیت‌های دانش‌بنیان در دستگاه‌های اجرایی دیگر (از جمله وزارت علوم، تحقیقات و فناوری) نیز سامان یافته است و لازم است وزارت نفت با همکاری دستگاه‌های مذکور را نیز جلب نماید، لذا پیشنهاد می‌شود در انتهای جزء عبارت «با همکاری سایر وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های ذیربط» آورده شود.

۶. تدوین نظام جامع پژوهشی و برنامه‌ریزی و حمایت از فناوری‌ها و

فعالیت‌های دانش‌بنیان جهت استفاده از فناوری‌های پیشرفته و انتقال دانش فنی در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی،

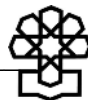
پیشنهاد افزایش سه جزء به بند «ث» ماده (۳)

باتوجه به اهمیت امور پژوهشی و استفاده از فناوری‌های مختلف و سرعت تغییرات امروزی در تجهیزات مورد نیاز صنعت، لزوم توجه مستمر به این بخش‌ها بسیار ضروری است. لذا پیشنهاد می‌گردد سه جزء زیر با شماره‌های «۷»، «۸» و «۹» به بند «ث» ماده (۳) افزوده گردد.

۷. یکپارچه‌سازی و همسو نمودن اولویت‌های پژوهشی و فناوری صنعت نفت با سیاست‌ها و برنامه‌های ملی در حوزه علم و فناوری،
۸. فراهم کردن زیرساخت‌های نظام پژوهشی و فناوری با تقویت منابع انسانی ماهر و متخصص مورد نیاز صنعت نفت.
۹. حمایت از توسعه کاربرد فناوری‌های نوین تبدیل انرژی در بخش‌های مختلف مصرف و جایگزینی اقتصادی حامل‌های انرژی با استفاده از توسعه ظرفیت‌های محلی انرژی.

توضیح کارشناسی در مورد بند «ج» ماده (۳) طرح

یکی از کانال‌های مهم ارتباطی اقتصادی ایران با جهان خارج که در امور دیپلماسی کشور هم نقش تعیین‌کننده‌ای دارد، بخش نفت و گاز کشور است. بنابراین در قانون

وزارت نفت این موضوع باید مورد توجه قرار گیرد. این بخش یکی از نقاط قوت کشور برای دستیابی به امنیت بدون استفاده از الگوی نظامی است که در اسناد دائمی کشور نیز مورد توجه قرار گرفته است. در این میان برخورداری از دیپلماسی انرژی که بتواند این هدف را تعقیب کند از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. در تعیین این دیپلماسی لازم است که دستگاه‌های مختلف با هم همکاری کنند. به‌همین منظور در جزء «۱» این بند، تدوین و تعیین دیپلماسی انرژی کشور با همکاری دستگاه‌ها و نهادهای مربوط، به وزارت نفت محول شده است.

جزء دوم این بند به برقراری روابط بین‌المللی، مذاکره و انعقاد تفاهمنامه‌ها، موافقت‌نامه‌ها و مقاله‌نامه‌های دو یا چندجانبه با دولت‌ها و مؤسسات در حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایش اختصاص داده شده است و درنهایت در جزء سوم این بند به عضویت یا نمایندگی وزارت نفت از طرف جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌ها، مجامع و کنفرانس‌های بین‌المللی ذیربط اختصاص دارد که لازم است با توجه به ابعاد سیاسی و اقتصادی انرژی در روابط بین‌المللی و ظرفیت‌های جمهوری اسلامی ایران در این ابعاد، وزارت نفت در همه آنها حضور فعال یابد و از منافع کشور صیانت کند. این بند که تحت عنوان «امور بین‌الملل» نامگذاری گردیده به شرح زیر است:

ج) امور بین‌الملل

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۱» بند «ز» ماده (۳)

در سیاست‌های کلی نظام بر استفاده از ظرفیت انرژی کشور در افزایش امنیت و دیپلماسی کشور با پیوند منطقه‌ای و بین‌المللی تأکید شده است و لذا پیشنهاد می‌گردد اصلاح زیر در جزء «۱» بند «ج» اعمال گردد:

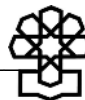
- در ابتدای جزء مذکور و قبل از کلمه «تدوین» عبارت «مشارکت در فرآیند توسعه امنیت ملی با استفاده از منابع انرژی کشور و» اضافه گردد.

۱. تدوین و تعیین دیپلماسی انرژی کشور با همکاری دستگاه‌ها و نهادهای زیربط در چارچوب اسناد ملی راهبرد انرژی کشور و سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران،

پیشنهاد اصلاحی در جزء «۲» بند «ج» ماده (۳)

کلمه «حوزه» از این جزء حذف گردد.

۲. برقراری روابط بین‌المللی، مذاکره و انعقاد تفاهمنامه‌ها، موافقتنامه‌ها و مقاله‌نامه‌های دو یا چندجانبه با دولت‌ها و مؤسسات بین‌المللی در زمینه‌های علمی، فنی، صنعتی، تجاری و سرمایه‌گذاری در حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی به نمایندگی از طرف دولت با رعایت قوانین موضوعه کشور،

پیشنهاد اصلاحی در مورد جزء «۳» بند «ج» ماده (۳)

نظر به اینکه لازم است این‌گونه عضویت‌ها با هماهنگی سایر دستگاه‌های مرتبط از جمله وزارت امور خارجه باشد و تابع قوانین خاص می‌باشد لذا پیشنهاد می‌گردد در انتهای جزء عبارت «با رعایت قوانین موضوعه» آورده شود.

۳. عضویت یا نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در کلیه سازمان‌ها، مجامع و کنفرانس‌های بین‌المللی ذیربط.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۴) طرح

براساس ماده (۳) لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۸/۷/۸ شورای انقلاب، پس از انقلاب ریاست مجمع عمومی شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی و شرکت ملی گاز ایران با نخست‌وزیر بوده است که با بازنگری قانون اساسی وظایف نخست‌وزیر به رئیس‌جمهور واگذار شده است. بنابراین رئیس‌جمهور، رئیس مجمع عمومی صاحبان سهام شرکت‌های اصلی تابعه وزارت نفت بوده است. اما در پیش‌نویس مربوط به طرح قانون وزارت نفت این جایگاه بنا به دلایلی نظیر مشغله کاری رئیس‌جمهور و فرصت محدود ایشان برای شرکت در جلسات مجمع و عدم امکان سؤال از رئیس‌جمهور بابت امور مربوط به شرکت‌های زیرمجموعه وزارت که بنا به مصوبات مجمع عمومی نمایندگان صاحبان سهام اتخاذ می‌شود و لزوم پاسخگویی وزیر در برابر مجلس شورای اسلامی و دستگاه‌های نظارتی پیشنهاد شد که ریاست مجمع عمومی نمایندگان صاحبان سهام شرکت‌های تابعه

وزارت نفت که ۱۰۰ درصد سهام آنها متعلق به دولت است به وزیر نفت واگذار گردد که در متن ماده (۴) ملاحظه می‌گردد.

پیشنهاد اصلاحی در مورد ماده (۴)

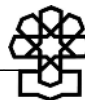
درجهت اصلاح حقوقی ماده (۴) پیشنهاد می‌گردد عبارت کامل «عنوان مجمع» با افزایش کلمه «نمایندگان» بین دو کلمه «عمومی» و «صاحبان» آورده شود.

ماده (۴)

وزیر نفت رئیس مجمع عمومی صاحبان سهام شرکتهای اصلی تابعه وزارت نفت (که صدر صد سهام آن متعلق به دولت است) خواهد بود.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۵) طرح

مسئولیت پاسخگویی وزیر نفت در مقابل مجلس شورای اسلامی و سایر دستگاه‌های نظارتی ایجاب می‌کند که وزیر نفت مسئولیت عملکرد مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره و اعضای آن را برعهده داشته باشد. طبیعی است زمانی می‌توان این انتظار را از وزیر مذکور داشت که در انتصاب مجموعه تحت مدیریت، اختیارات لازم را داشته باشد که در این ماده علاوه بر نقش وزیر، تصویب مجمع عمومی نمایندگان صاحبان سهام شرکت‌ها نیز پیش‌بینی شده است.

ماده (۵)

اعضای هیئت مدیره شرکت‌های اصلی تابعه وزارت نفت با معرفی وزیر نفت و با تصویب مجمع عمومی نمایندگان صاحبان سهام شرکت‌های مذکور با حکم وزیر منصوب می‌شوند.

اعضای هیئت مدیره شرکت‌های اصلی تابعه از بین خود یک نفر را جهت احراز سمت مدیریت عامل شرکت پیشنهاد می‌نمایند که با تصویب و حکم وزیر به این سمت منصوب می‌گردند.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۶) طرح

همان‌طور که در ابتدای این گزارش آمده است، قرار بود طبق تبصره ماده (۴) قانون نفت مصوب ۱۳۶۶/۷/۹ تصویب مجلس شورای اسلامی، وزارت نفت اساسنامه شرکت‌های نفت، گاز و پتروشیمی را ظرف مدت یک‌سال پس از تصویب این قانون، به‌منظور تصویب به مجلس شورای اسلامی ارائه کند. از آن تاریخ تاکنون حدود ۲۳ سال می‌گذرد که این تکلیف اجرا نشده است و شرکت ملی نفت ایران با اساسنامه مصوب مورخ ۱۳۵۶/۳/۱۷ مدیریت می‌شود. تعلل‌های انجام شده در اجرای این تکلیف قانونی، باعث شد که پیش‌نویس طرح قانون وزارت نفت ماده (۶) به‌گونه‌ای انشاء شود که اگر دولت یا وزارت نفت به روال گذشته به تکلیف قانونی خود در این زمینه عمل نکنند امکان تدوین و تصویب آنها مشابه قانون اصلاح قانون نفت و طرح حاضر وجود داشته باشد.

ماده (۶)

اساسنامه شرکت‌های اصلی تابعه وزارت نفت به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۷) طرح

عمدتاً اعتقاد بر این است که به‌دلیل وجود برخی قوانین در کشور، انجام سرمایه‌گذاری در بخش نفت با موانعی مواجه است و بعضاً معتقدند که در موضوع مربوط به تنظیم قراردادهای نفتی نیز انعطاف لازم وجود ندارد. براین اساس و به‌منظور فراهم کردن زمینه لازم برای برخورداری وزارت نفت از فضای مناسب برای انجام وظایف، پیشنهاد می‌شود اصلاحات زیر در ماده (۷) انجام شود:

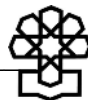
- بعد از عبارت «قراردادهای نفتی» عبارت «با رعایت قوانین موضوعه» و بعد از کلمه «به» کلمه «پیشنهاد» و بعد از عبارت «وزیر نفت» عبارت «به تصویب هیئت وزیران» اضافه شود و کلمه «تصویب» از جزء حذف گردد.

ماده (۷)

شرایط عمومی قراردادهای نفتی به تصویب وزیر نفت می‌رسد.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۸) طرح

به‌موجب ماده (۱) لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت که در شورای انقلاب و در تاریخ

۱۳۵۸/۷/۸ تصویب شد، وزارت نفت تأسیس شد، اما در واقعیت به دلیل اینکه امکانات لازم به تناسب این تصمیم قانونی برای وزارت نفت فراهم نشد، وزارتخانه مجبور شد با به‌کارگیری نیروهای موجود در شرکت ملی نفت امور خود را انجام دهد. در پیش‌گرفتن این رویه باعث شد که علاوه بر ضعف در امور پرسنلی و پرداخت حقوق و مزایای آنها، وزارت نفت به‌منظور انجام وظایف خود در ساختمانی مستقر شود که به شرکت مذکور متعلق باشد و این رویه باعث شد که وزارت نفت که بزرگ‌ترین تأمین‌کننده منابع مالی و ارزی کشور محسوب می‌شود، در بودجه‌های سنواری دارای بودجه‌ای کمتر از ۲۰ میلیون تومان در سال باشد که این میزان پاسخگوی حقوق وزیر نیز نخواهد بود. در واقع این رویکرد باعث می‌شود که وزارت نفت که باید پیگیر امور حاکمیتی و نظارت بر زیرمجموعه‌های خود باشد، نتواند وظایف حاکمیتی را در زیرمجموعه خود از جمله شرکت ملی نفت ایران انجام دهد. ضمن اینکه چنین وضعیتی باعث می‌شود که بودجه کل کشور نیز از شفافیت لازم برخوردار نباشد. بنابراین به‌منظور فراهم کردن امکان انجام وظایف حاکمیتی و نظارتی، ایجاد شفافیت در بودجه و در اختیار قرار دادن منابع لازم متناسب با فعالیت‌های وزارت نفت، کارگروه با متن مندرج در ماده (۸) به اجماع رسیدند.

پیشنهاد اصلاحی در مورد ماده (۸)

همواره بودجه سالیانه وزارت نفت با کمتر از مبلغ ۲۰۰ میلیون ریال در قانون بودجه سالیانه کشور ذکر شده است و حکم ماده (۸) به شکل زیر مشکل وزارت نفت را

برطرف نخواهد کرد و لازم است بودجه وزارت متناسب با ساختار تشکیلاتی، وظایف و اختیارات داده شده در این قانون باشد و لذا پیشنهاد می‌گردد برای تبیین دقیق‌تر حکم این ماده اصلاحات زیر در ماده (۸) اعمال گردد:

- بعد از عبارت «وزارت نفت» عبارت «متناسب با ساختار تشکیلاتی، وظایف و اختیارات مندرج در این قانون» اضافه شود.
- بعد از عبارت «دستگاه اجرایی در» کلمه «قانون» ذکر گردد.

ماده (۸)

بودجه سالیانه وزارت نفت به‌عنوان دستگاه اجرایی در بودجه سنواتی کل کشور درج می‌شود.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۹) طرح

بدون شک انجام فعالیت‌های سازمانی و پیگیری اهداف قانونی، بدون برخورداری از ساختار تشکیلاتی و مدیریتی مناسب، محقق نخواهد شد، از طرف دیگر لزوم کنترل مجموعه نیروی انسانی کشور و همچنین منابع مالی مورد نیاز ایجاب می‌کند که در تدوین ساختارهای تشکیلاتی و مدیریتی، مدیریت کلان کشور (ازجمله معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور) تصمیم‌گیر باشد. بدین منظور در ماده (۹) مقرر شد که وزارت نفت این نمودار را تنظیم و به تأیید معاونت‌های تعیین شده برساند.

پیشنهاد اصلاحی در مورد ماده (۹)

برای اصلاح عبارتی در این ماده پیشنهاد می‌گردد به جای عبارت «نمودار کلان تشکیلاتی» عبارت «ساختار سازمانی و تشکیلاتی» و به جای کلمه «تنظیم» کلمه «تهیه» آورده شود.

ماده (۹)

وزارت نفت موظف است برای دستیابی به اهداف موضوع این قانون، نمودار کلان تشکیلاتی خود را تنظیم و به تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور برساند.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۱۰) طرح

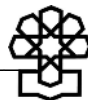
بسیاری از فعالیتهای مربوط به بخش نفت و گاز کشور تخصصی و سرمایه‌بر هستند. عموماً فعالیتهایی که دارای دو ویژگی تخصصی و سرمایه‌بری باشند وابستگی بسیاری به نیروهای تخصصی و فنی دارد و جذب این نیروها به فراهم کردن امکانات خاص خود نیاز دارد. همچنین این نکته باید مد نظر قرار گیرد، به دلیل اینکه اغلب کشورهای همسایه ایران دارای فعالیتهای مشابه هستند و در صنعت نفت و گاز فعالیت می‌کنند، اگر جذابیت لازم برای جذب این‌گونه نیروها فراهم نشود، امکان مهاجرت افراد متخصص در نفت و یا فرار مغزها به کشورهای همسایه و سایر فعالان جهانی این صنعت بیشتر می‌شود. بنابراین برخورداری از نظام اداری و

استخدامی که بتواند این جذابیت‌ها را برای نیروهای متخصص و فنی نفت و گاز کشور فراهم کند از اهمیت زیادی برخوردار است که متن ماده (۱۰) این امکان را می‌تواند برای صنعت نفت کشور فراهم کند، البته باید توجه داشت که وجود یک مجموعه ناظر و تأییدکننده این نوع تصمیم‌گیری‌ها نیز اجتناب‌ناپذیر است زیرا که نمی‌توان کاملاً بدون هرگونه کنترلی چنین موضوع مهمی را به‌صورت کلید در دست در اختیار دستگاه ذینفع قرار داد، بنابراین در این ماده تأیید معاونین رئیس‌جمهور نیز پیش‌بینی گردیده که پس از تأیید آنها، برای تصویب تقدم هیئت وزیران شود.

پیشنهاد اصلاحی در ماده (۱۰)

به جهت اصلاح عبارتی پیشنهاد می‌گردد کلمه «های» بعد از کلمه «پرداخت» حذف گردد. لازم است توجه شود که مشاغل تخصصی مجموعه وزارت نفت و شرکت‌های تابعه که در بازار منطقه و جهان دارای زمینه جذب می‌باشند باید مورد توجه قرار گیرند و بعضی مشاغل که مشابه آنها در سایر سازمان‌ها، وزارتخانه‌ها و شرکت‌های دولتی می‌باشد به جهت جلوگیری از تبعیض (مذکور در بند «۹» اصل سوم قانون اساسی)^۱ نمی‌تواند از این استثنا بهره‌مند گردد و لذا پیشنهاد می‌گردد پس از عبارت «شرکت‌های اصلی تابعه آن» عبارت «در امور تخصصی» اضافه گردد.

۱. رفع تبعیضات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه، در تمام زمینه‌های مادی و معنوی.

ماده (۱۰)

نظام‌های اداری و استخدامی و پرداخت‌های حقوق و مزایای کارکنان وزارت نفت و شرکت‌های اصلی تابعه آن، تابع آیین‌نامه‌ای خاص با رویکرد منطقه‌ای می‌باشد که با پیشنهاد وزارت نفت و تأیید معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور حداکثر ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۱۱) طرح

همان‌طور که در بند «ت» ماده (۳) ذکر شده است، ایران دارای منابع و ذخایر نفتی و گازی زیادی است که بخشی از آنها در مناطقی قرار گرفته‌اند که بین ایران و کشورهای همسایه مشترک است. در حال حاضر میزان برداشت کشورهای همسایه از میداین نفتی مشترک و جمهوری اسلامی ایران بیش از ده برابر است. نمونه بارز این‌گونه منابع، میدان گازی پارس جنوبی است که بین ایران و قطر مشترک است. در بهره‌برداری برخی از این منابع، ایران از رقبای خود عقب‌تر است و دارای تأخیرهای چندساله است. عدم‌النفع این عقب‌ماندگی و اینکه سیال موجود در مخازن به سمتی حرکت خواهد کرد که بهره‌برداری از آن بیشتر است، بسیار زیاد است. از طرف دیگر، رعایت برخی از قوانین و آیین‌نامه‌های مربوط به واگذاری و اجرای طرح‌های مربوط به اکتشاف، توسعه، تعمیر و نگهداشت میداین و منابع مشترک به دلیل این‌که بوروکراسی بیشتری را به دنبال خواهد داشت نیز به از دست رفتن منافع ملی

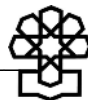
بیشتری منجر خواهد شد. باید توجه داشت که مالکیت این‌گونه مخازن به دلیل اشتراک با کشورهای همسایه از ابتدا قابل اتکا نیست و تصمیم‌گیری در ایران برای بهره‌برداری از این مخازن باید با روش کشورهای همسایه (شریک) همخوان باشد و گرنه آنها کار خود را به هر نحو ممکن انجام می‌دهند و سهم ایران را نیز تصاحب خواهند کرد. بنابراین برای جلوگیری از ضرر و زیان کشور و حفظ و ارتقای منافع ملی، مقدمات لازم در ماده (۱۱) فراهم شد. خاطرنشان می‌سازد آیین‌نامه معاملات شرکت ملی نفت ایران در حال حاضر توسط مجمع عمومی شرکت تصویب می‌شود و تا قبل از قانون برگزاری مناقصات در زمره جامع‌ترین و کارآمدترین آیین‌نامه‌های مالی بوده است و در غیر از موضوع مناقصات، کماکان به قوت خود باقی است.

ماده (۱۱)

واگذاری و اجرای طرح‌های مربوط به اکتشاف، توسعه، تولید، تعمیر و نگهداشت میادین مشترک نفت و گاز با تأیید وزیر نفت و صرفاً با رعایت آیین‌نامه معاملات شرکت ملی نفت ایران از شمول قانون برگزاری مناقصات مستثنا می‌باشد.

تبصره - در اجرای این ماده، تعیین حداقل سهم ارزش کار طرف ایرانی موضوع

ماده (۳) قانون حداکثر استفاده از توان فنی - مهندسی، تولیدی و صنعتی و اجرایی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۲ مجلس شورای اسلامی بر عهده وزیر نفت می‌باشد.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۱۲) طرح

ترکیب اعضای شورای اقتصاد در قانون برنامه و بودجه مصوب سال ۱۳۵۱ قید گردیده است و چون در آن زمان وزارت نفت وجود نداشت بعداً وزیر نفت به همراه برخی دیگر از وزرا به اعضای شورای اقتصاد افزوده شدند. خاطرنشان می‌سازد که باتوجه به اینکه وزارت نفت، تشکیلاتی است که دارای فعالیت‌های سرمایه‌بر و نیازمند منابع مالی کلان است، ممکن است نیازمند تصویب بسیاری از خرید و فروش اقلام مورد نیاز خود، خارج از قوانین جاری با مجوز شورای اقتصاد باشد و همین امر ضرورت عضویت وزیر نفت را در شورای اقتصاد توجیه می‌کند. لازم به توضیح است که این عضویت در قانون موجود وزارت نفت نیز مورد تأیید قرار گرفته است بنابراین تصویب آن در این قانون نیز توصیه می‌گردد.

ماده (۱۲)

وزیر نفت عضو شورای اقتصاد می‌باشد.

توضیح کارشناسی درباره ماده (۱۳) طرح

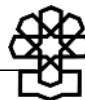
فضای فعالیت در صنعت نفت کشور به صورت انحصاری است و برای برطرف کردن این فضا و ایجاد فرصت مناسب برای ورود بخش خصوصی در آن، از قانون برنامه سوم توسعه (به‌ویژه در بخش پایین‌دستی صنعت نفت) تدابیر قانونی ارائه شده است. در این میان بررسی‌ها نشان می‌دهد که به‌طور کلی مجوز احداث چندین پالایشگاه

نفت برای فعالیت بخش خصوصی صادر شده است که هیچ‌کدام از آنها به سرانجام مشخص نرسیده است. این وضعیت درحالی است که پس از تصویب و اجرای قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی قانون اساسی نیز تحول لازم به‌منظور ایجاد فضای مناسب برای ورود بخش خصوصی در این صنعت ایجاد نشد. همچنین در ماده (۵۹) قانون مذکور، وظایفی برای شورای رقابت تعریف کرده است و در مورد نهادهای تنظیم‌کننده بخشی نیز توضیحاتی را ارائه کرده است.

به‌هر حال به‌منظور فراهم کردن بسترهای لازم برای ورود بخش خصوصی به عرصه فعالیت‌های مربوط به صنعت نفت و به‌دلیل اینکه دست‌اندرکاران و نهاد متولی این صنعت از تخصص لازم برخوردار بوده و امکان هدایت بخش تنظیم مقررات را دارند، بهتر از دیگر نهادها و دستگاه‌های دیگر قادر است موانع مربوط به ورود بخش خصوصی را به این صنعت مورد شناسایی قرار دهد، با همین منطبق اعضای کارگروه بررسی طرح، متن ماده (۱۳) را به شرح زیر پیشنهاد کردند که قبل از آن لازم است به پیشنهاد اصلاحی به شرح زیر توجه شود:

پیشنهاد اصلاحی در ماده (۱۳)

پیشنهاد می‌گردد اصلاح عبارتی لازم با جایگزینی کلمه «صنعت» به‌جای کلمه «حوزه» اعمال گردد.

ماده (۱۳)

وزارت نفت مکلف است به منظور تدوین و تنظیم مقررات لازم و بهبود فضای کسب و کار در حوزه نفت و گاز و صنایع مرتبط و وابسته و ایجاد زمینه رقابت سالم و شفاف بین فعالان اقتصادی این بخش و جلوگیری از انحصار، حداکثر ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون سازوکار لازم را با مشارکت شورای رقابت به تصویب هیئت وزیران برساند.

ماده (۱۴)

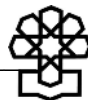
از تاریخ تصویب این قانون، کلیه قوانین مغایر، از جمله لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت، مصوب ۱۳۵۸/۷/۸ و لایحه قانونی متمم لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت، مصوب ۱۳۵۹/۳/۲۹ لغو می‌گردد.

ماده الحاقی پیشنهادی مرکز به طرح قانون وزارت نفت

در حال حاضر در ۱۴ نقطه دنیا به شرح زیر بورس نفت و انرژی فعال است که اکثراً از ظرفیت بسیار محدودی از منابع اثبات شده نفت خام برخوردارند.

Sydney, Australia (ASX)	۱. سیدنی - استرالیا
IPE	۲. لندن - انگلستان
Nymex	۳. نیویورک - آمریکا
CME Group	۴. شیکاگو - آمریکا
Tocom	۵. توکیو - ژاپن
Central Japan Commodity Exchange	۶. ناگویا - ژاپن
Hedgestreet Exchange	۷. کالیفرنیا - آمریکا
SHFE	۸. شانگهای - چین
MCX	۹. هندوستان
NCDEX	۱۰. هندوستان
BMF	۱۱. برزیل
NDEX	۱۲. نپال
EEx	۱۳. لایپزیک - آلمان
DME	۱۴. دبی

این درحالی است که ایران به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان نفت خام و دارنده بیش از ۱۱ درصد ذخایر نفت خام اثبات شده که جهان از موقعیت بسیار استراتژیک منطقه خاورمیانه برخوردار است و در مسیر عبور بخش زیادی از صادرات نفت خام از منطقه خلیج فارس قرار دارد، در لیست بالا قرار ندارد. توجه به این نکته لازم است که ایران در منطقه‌ای قرار دارد (خلیج فارس) که حدود ۵۷ تا ۵۸

درصد ذخایر نفت اثبات شده جهان را در خود دارد و متأسفانه پس از بیش از ۱۰۰ سال تولید و صادرات نفت نقش تعیین‌کننده لازم را براساس ظرفیت ذخایر خود و همچنین موقعیت جغرافیایی مناسب در تعیین قیمت نفت خام و فرآورده‌های نفتی ندارد. گرچه بعضی از بورس‌های فوق نیز فاقد ظرفیت واقعی هستند ولی باید توجه کرد که اکثر آنها فاقد ظرفیت طبیعی لازم می‌باشند درحالی که ایران کشوری بزرگ، قدرتمند، باثبات و دارای امکانات طبیعی لازم برای ایجاد بورس تأثیرگذار می‌باشد. از طرف دیگر توجه به این نکته نیز ضروری است که عرضه مواد ذکر شده در بورس، عامل شفافیت معاملات است که از خصوصیات بارز بورس در جهان است. با توصیف فوق پیشنهاد می‌شود ماده الحاقی زیر به طرح قانون وزارت نفت اضافه شود.

ماده الحاقی

وزارت نفت مکلف است اقدامات قانونی لازم جهت گسترش عرضه نفت خام، میعانات گازی، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی اعم از مصرف داخلی و صادراتی را از طریق بورس کالا براساس ظرفیت کاری بورس مذکور فراهم نماید به‌گونه‌ای که در آینده فروش نفت خام، میعانات گازی، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی تولید داخل و در صورت جذب بازار سرمایه نقاط جهان از طریق این بورس نیز انجام پذیرد.

خلاصه تغییرات پیشنهادی برای طرح

ماده (۱)

هدف: وزارت نفت در راستای تحقق سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران در بخش نفت و گاز، سیاستگذاری، راهبری، برنامه‌ریزی و نظارت بر کلیه *عملیات حوزه‌های بالادستی و پایین‌دستی صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی تشکیل شده و به نمایندگی از طرف حکومت اسلامی بر منابع و ذخایر نفت و گاز اعمال حق حاکمیت و مالکیت عمومی می‌نماید.*

ماده (۲)

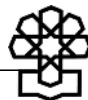
تعاریف: تعاریف مندرج در ماده (۱) قانون اصلاح قانون نفت مصوب ۱۳۹۰/۳/۲۳ مجلس شورای اسلامی در این قانون معتبر است.

ماده (۳)

وظایف و اختیارات وزارت نفت به شرح زیر است:

الف) امور حاکمیتی و سیاستگذاری

۱. تعیین خط‌مشی‌ها و سیاست‌های راهبردی عملیات بالادستی و پایین‌دستی نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی؛
۲. تهیه و تنظیم برنامه‌های راهبردی عملیات بالادستی و پایین‌دستی نفت و گاز، پتروشیمی و پالایشی مطابق خط‌مشی‌ها و سیاست‌های ابلاغ شده و نظارت بر حسن اجرای آن؛

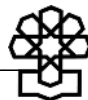
۳. اجرای تصمیمات هیئت عالی نظارت بر منابع نفتی؛
۴. تعیین و بازنگری و نظارت بر حسن اجرای استانداردهای حوزه نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذیربط و صدور گواهینامه‌های معتبر لازم؛
۵. تدوین رویه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی جهت حفاظت، نگهداری و ارتقای سطح سلامت بهداشت، ایمنی و محیط زیست و پراختن غیرعامل در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با هماهنگی دستگاه‌های اجرایی و نهادهای ذیربط و نظارت بر اجرای آن؛
۶. وضع مقررات و صدور دستورالعمل‌های لازم برای حسن انجام امور مربوط به اکتشاف، توسعه، تولید، انتقال، سفر فریم خطوط لوله و تأسیسات ذخیره‌سازی، توزیع و مصرف فرآورده‌های نفت، گاز، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی؛
۷. تأمین حفاظت و حراست از منابع، تأسیسات، شبکه‌های خطوط لوله، برق و مخابرات، ابنیه اموال و اسناد متعلق مجموعه صنعت متعلق به وزارت نفت و گاز کشور و شرکت‌های تابعه توسط از طریق سازمان حراست صنعت نفت با همکاری نهادهای اطلاعاتی، امنیتی، انتظامی و پدافندی؛
۸. تعیین خط‌مشی مؤثر به منظور جایگزینی صادرات فرآورده‌های نفتی و گاز و محصولات پتروشیمی به جای صدور نفت خام و گاز طبیعی مبتنی بر شاخص‌های اقتصادی، مزیت‌های رقابتی و تکمیل زنجیره ارزش؛
۹. تأیید و اعلام رسمی آمار و اطلاعات میدین و ذخایر نفت و گاز کشور؛
۱۰. جزء الماقبی ۱۰ - تعیین و ابلاغ معیارها، ضوابط و دستورالعمل‌های بوم‌سازي مصرف انرژی در تجهیزات، فرآیندها و سیستم‌های مصرف‌کننده انرژی و نظارت بر حسن اجرای آنها.
۱۱. جزء الماقبی ۱۱. سیاست‌گذاری در جهت مدیریت تقاضای سوخت برای بوم‌سازي مصرف سوخت و کاهش هزینه‌های درازمدت ناشی از تقاضای انرژی.

ب) امور نظارتی

۱. نظارت بر بهره‌برداری بهینه و صیانتی از ذخایر و منابع نفت و گاز کشور؛
۲. نظارت بر فرآیند نگهداری و اداره تأسیسات دولتی نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی؛
۳. نظارت بر فرآیند تجارت نفت، گاز، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی؛
۴. نظارت بر فرآیند تأمین، توزیع و تنظیم بازار نفت و فرآورده‌های نفتی و گازی در داخل کشور؛
۵. نظارت بر فرآیند سرمایه‌گذاری صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی در داخل کشور به‌منظور تحقق اهداف سرمایه‌گذاری و بر سهم دولت در سرمایه‌گذاری‌های این صنایع در خارج از کشور براساس مقررات مربوط؛
۶. اعمال نظارت و کنترل عملکرد شرکت‌های تابعه در زمینه‌های مالی، فنی، اداری، حقوقی و بازرگانی، پژوهشی، قراردادهای و سایر امور؛
۷. نظارت و پایش مجوزها و پروانه‌های بهره‌برداری صادر شده صادره در عملیات بالادستی و پایین‌دستی نفت.

پ) امور اجرایی

۱. تطبیق و تلفیق برنامه‌های عملیاتی، مالی و بازرگانی شرکت‌های اصلی تابعه و تدوین و تطبیق آن با قطعیه‌ها و سیاست‌های ابلاغ شده جهت تنظیم برنامه جامع صنعت نفت در قالب برنامه‌های ملی و سیاست‌های اقتصادی و اجرایی دولت؛
۲. تهیه و تنظیم و انتشار ترازنامه سالیانه حامل‌های انرژی؛
۳. تدوین نظام جامع بودجه‌ریزی عملیاتی و مدیریت منابع مالی؛

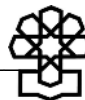
۴. صدور مجوز فعالیت و پروانه بهره‌برداری برای اشخاص واجد شرایط بخش‌های غیردولتی در عملیات پایین‌دستی نفت، گاز و پتروشیمی و پالایشی براساس قوانین موضوعه؛
۵. صدور مجوز فعالیت و پروانه بهره‌برداری برای اشخاص واجد صلاحیت جهت اکتشاف، توسعه، استخراج و تولید از کلیه میادین نفت و گاز کشور؛
۶. شناسایی، آمایش و پیشنهاد مکان‌های مناسب جهت ایجاد و توسعه مناطق آزاد و ویژه اقتصادی در حوزه نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی در چارچوب برنامه‌های آمایش سرزمینی و توسعه مناطق و اعمال سیاست‌های حمایتی و نظارتی بر فرآیند توسعه و اداره هریک از این مناطق در امور مرتبط با نفت و گاز؛
۷. صدور مجوز تأیید تشکیل انجمن‌ها، تشکل‌های تولیدی، تجاری و خدمات مهندسی در حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی جهت صدور مجوز تشکیل با رعایت قوانین و مقررات موضوعه؛
۸. تهیه و تدوین و ابلاغ فهرست بهای تخصصی صنعت نفت، گاز و پتروشیمی کشور بر مبنای *تأسیس* نرخ عوامل مندرج در فهرست بهای عمومی منتشره از سوی مراجع رسمی ذیربط؛
۹. تهیه و تدوین فهرست و ارزیابی صلاحیت سازندگان، پیمانکاران و مشاوران (مناقصه‌گران) صلاحیتدار در رشته‌های تخصصی صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی برابر قوانین و مقررات و قوانین موضوعه؛
۱۰. تدوین و ابلاغ نظام جامع فناوری اطلاعات و ارتباطات منابع سازمانی و نظارت بر طراحی و استقرار زیرساخت‌ها و سامانه‌های ذیربط در کلیه سطوح فعالیت صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی.

ت) امور سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی

۱. تأیید طرح‌های توسعه‌ای و سرمایه‌گذاری صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی به‌منظور تکمیل زنجیره تولید و ایجاد ارزش افزوده بیشتر؛
۲. ایجاد سازوکار مؤثر برای جذب منابع مالی مورد نیاز داخلی و خارجی جهت اجرای طرح‌های توسعه‌ای و حفظ و نگهداشت توان تولید با رعایت قوانین و مقررات موضوعه؛
۳. جذب سرمایه‌گذاری‌های مختلف داخلی و خارجی به‌منظور توسعه میادین هیدروکربوری با اولویت میادین مشترک از طریق طراحی الگوهای قراردادی جدید از جمله مشارکت با سرمایه‌گذاران و پیمانکاران داخلی و خارجی بدون انتقال مالکیت نفت و گاز موجود در مخازن و با رعایت قواعد تولید صیانت شده.

ث) امور منابع انسانی، علمی و فناوری

۱. حفظ و تقویت مراکز و مؤسسات آموزشی، دانشگاهی، تحقیقاتی، پژوهشی و مطالعاتی جهت ارتقای سطح علمی و عملیاتی و مهارت‌های فنی و کاربردی مورد نیاز صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی کشور؛
۲. تهیه و انتشار نشریه‌های علمی، فنی و تخصصی داخلی و بین‌المللی به‌منظور ارتقای سطح دانش در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی برابر قوانین و مقررات موضوعه؛
۳. تدوین نظام جامع منابع سرمایه انسانی متناسب با نیازهای حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی و نظارت بر حسن اجرای آن؛
۴. اعمال سیاست‌های حمایتی از بومی‌سازی و طراحی و ساخت تجهیزات و تأسیسات مورد نیاز صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با هماهنگی دستگاه‌های اجرایی ذیربط در داخل کشور؛

۵. اتخاذ سیاست‌های حمایتی از شرکت‌ها و مؤسسات داخلی حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی به‌منظور توانمندسازی و افزایش توان رقابتی آنها جهت صدور خدمات فنی و مهندسی در عرصه‌های بین‌المللی و در راستای ارتقای شاخص‌های بهره‌وری در اقتصاد ملی؛

۶. تدوین نظام جامع پژوهشی و برنامه‌ریزی و حمایت از فناوری‌ها و فعالیت‌های دانش‌بنیان جهت استفاده از فناوری‌های پیشرفته و انتقال دانش فنی در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی با همکاری سایر وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط.

پیشنهاد افزایش سه جزء به بند «ث» ماده (۳)

۱. یکپارچه‌سازی و همسو نمودن اولویت‌های پژوهشی و فناوری صنعت نفت با سیاست‌ها و برنامه‌های ملی در حوزه علم و فناوری

۲. فراهم کردن زیرساخت‌های نظام پژوهشی و فناوری با تقویت منابع انسانی ماهر و متخصص مورد نیاز صنعت نفت با هماهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.

۳. حمایت از توسعه کاربرد فناوری‌های نوین تبدیل انرژی در بخش‌های مختلف مصرف و جایگزینی اقتصادی حامل‌های انرژی با استفاده از توسعه ظرفیت‌های ملی انرژی.

ج) امور بین‌الملل

۱. مشارکت در فرآیند توسعه امنیت ملی با استفاده از منابع انرژی کشور و تدوین و تعیین دیپلماسی انرژی کشور با همکاری دستگاه‌ها و نهادهای ذیربط در چارچوب اسناد ملی راهبرد انرژی کشور و سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران؛

۲. برقراری روابط بین‌المللی، مذاکره و انعقاد تفاهتنامه‌ها، موافقتنامه‌ها و مقاوله‌نامه‌های دو یا چندجانبه با دولت‌ها و مؤسسات بین‌المللی در زمینه‌های علمی، فنی، صنعتی، تجاری و سرمایه‌گذاری در حوزه صنعت نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشی به نمایندگی از طرف دولت با رعایت قوانین موضوعه کشور؛

۳. عضویت یا نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در کلیه سازمان‌ها، مجامع و کنفرانس‌های بین‌المللی ذیربط با رعایت قوانین موضوعه.

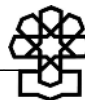
ماده (۴)

وزیر نفت رئیس مجمع عمومی نمایندگان صاحبان سهام شرکت‌های اصلی تابعه وزارت نفت (که صد درصد سهام آن متعلق به دولت است) خواهد بود.

ماده (۵)

اعضای هیئت مدیره شرکت‌های اصلی تابعه وزارت نفت با معرفی وزیر نفت و با تصویب مجمع عمومی نمایندگان صاحبان سهام شرکت‌های مذکور با حکم وزیر منصوب می‌شوند.

اعضای هیئت مدیره شرکت‌های اصلی تابعه از بین خود یک نفر را جهت احراز سمت مدیریت عامل شرکت پیشنهاد می‌نمایند که با تصویب و حکم وزیر به این سمت منصوب می‌گردند.

ماده (۶)

اساسنامه شرکت‌های اصلی تابعه وزارت نفت به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد.

ماده (۷)

شرایط عمومی قراردادهای نفتی با رعایت قوانین موضوعه به تصویب پیشنهاد وزیر نفت به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

ماده (۸)

بودجه سالیانه وزارت نفت متناسب با ساختار تشکیلاتی، وظایف و اختیارات مندرج در این قانون به‌عنوان دستگاه اجرایی در قانون بودجه سنواتی کل کشور درج می‌شود.

ماده (۹)

وزارت نفت موظف است برای دستیابی به اهداف موضوع این قانون، نمودار کلان ساختار سازمانی و تشکیلاتی خود را تهیه تنظیم و به تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور برساند.

ماده (۱۰)

نظام‌های اداری و استخدامی و پرداخت‌های حقوق و مزایای کارکنان وزارت نفت و شرکت‌های اصلی تابعه آن در امور تخصصی، تابع آیین‌نامه‌ای خاص با رویکرد منطقه‌ای می‌باشد که با پیشنهاد وزارت نفت و تأیید معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور حداکثر ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

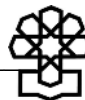
ماده (۱۱)

واگذاری و اجرای طرح‌های مربوط به اکتشاف، توسعه، تولید، تعمیر و نگهداشت میداین مشترک نفت و گاز با تأیید وزیر نفت و صرفاً با رعایت آیین‌نامه معاملات شرکت ملی نفت ایران از شمول قانون برگزاری مناقصات مستثنا می‌باشد.

تبصره - در اجرای این ماده، تعیین حداقل سهم ارزش کار طرف ایرانی موضوع ماده (۳) قانون حداکثر استفاده از توان فنی مهندسی، تولیدی و صنعتی و اجرایی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به‌منظور صدور خدمات مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۲ مجلس شورای اسلامی برعهده وزیر نفت می‌باشد.

ماده (۱۲)

وزیر نفت عضو شورای اقتصاد می‌باشد.

ماده (۱۳)

وزارت نفت مکلف است به منظور تدوین و تنظیم مقررات لازم و بهبود فضای کسب و کار در صنعت حوزه نفت و گاز و صنایع مرتبط و وابسته و ایجاد زمینه رقابت سالم و شفاف بین فعالان اقتصادی این بخش و جلوگیری از انحصار، حداکثر ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون سازوکار لازم را با مشارکت شورای رقابت به تصویب هیئت وزیران برساند.

ماده (۱۴)

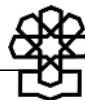
از تاریخ تصویب این قانون، کلیه قوانین مغایر، از جمله لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت، مصوب ۱۳۵۸/۷/۸ و لایحه قانونی متمم لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت، مصوب ۱۳۵۹/۳/۲۹ لغو می‌گردد.

ماده الحاقی

وزارت نفت مکلف است اقدامات قانونی لازم جهت گسترش عرضه نفت خام، میعانات گازی، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی اعم از مصرف داخلی و صادراتی را از طریق بورس کالا براساس ظرفیت کاری بورس مذکور فراهم نماید به گونه‌ای که در آینده فروش نفت خام، میعانات گازی، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی تولید داخل و در صورت نیاز بازار سرمایه نقاط جهان از طریق این بورس نیز انجام پذیرد.

منابع و مآخذ

۱. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (اصل چهل و پنجم قانون اساسی).
۲. فرمان مقام معظم رهبری در مورد چشم‌انداز بیست‌ساله.
۳. ابلاغیه مقام معظم رهبری در مورد سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی.
۴. سیاست‌های کلی نظام در دوره چشم‌انداز.
۵. سیاست‌های کلی نظام.
۶. قانون نفت.
۷. قانون تأسیس وزارت نفت.
۸. قانون اساسنامه شرکت ملی نفت و گاز ایران.
۹. قانون اساسنامه شرکت ملی خطوط لوله و مخابرات نفت و گاز ایران.
۱۰. قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی.
۱۱. قانون مدیریت خدمات کشوری.
۱۲. قانون نفت مصوب ۱۳۵۳/۵/۸ مجلس شورای ملی سابق.
۱۳. قانون نفت مصوب ۱۳۶۶/۷/۲۳ مجلس شورای اسلامی.
۱۴. لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۸/۷/۸ شورای انقلاب.
۱۵. لایحه قانونی راجع به تمدید مهلت مقرر در ماده (۳) لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۹ شورای انقلاب.
۱۶. لایحه قانونی متمم لایحه قانونی تأسیس وزارت نفت مصوب ۱۳۵۹/۳/۲۹ شورای انقلاب.
۱۷. اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۳۳/۱۰/۲۵ مجلس شورای ملی.
۱۸. قانون مربوط به اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۳۸/۱۱/۱۹ مجلس شورای ملی سابق.
۱۹. قانون مربوط به تجدیدنظر فصول سوم و چهارم اساسنامه شرکت ملی نفت مصوب

۱۳۴۳/۴/۷ مجلس شورای ملی سابق.

۲۰. قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۴۷/۲/۱۵ مجلس شورای ملی سابق.

۲۱. قانون اجازه اجرای اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۵۳/۵/۱۶ مجلس سنا سابق.

۲۲. اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۵۳/۵/۲ کمیسیون‌های پارلمانی مجلسین سابق.

۲۳. قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب ۱۳۵۶/۳/۱۷.

۲۴. قانون توسعه صنعت گاز مصوب ۱۳۵۱/۱/۲۵ مجلس سنا.

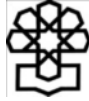
۲۵. اساسنامه شرکت ملی گاز ایران مصوب ۱۳۵۶/۸/۲۵ کمیسیون‌های پارلمانی مجلسین سابق.

۲۶. اساسنامه شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران (سهامی خاص) مصوبه مجمع عمومی شرکت

۲۷. طرح قانونی دائر به طرز اجرای اصلی ملی شدن صنعت نفت در سراسر کشور ۱۳۸۰/۲/۸.

۲۸. سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران.

۲۹. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، صورتجلسه‌های تهیه شده مربوط به جلسات کارگروه تدوین قوانین مرتبط با صنعت نفت.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۲۰۱۳

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح قانون وزارت نفت»

نام دفتر: مطالعات انرژی، صنعت و معدن

تهیه و تدوین کنندگان: محمدرضا محمدخانی، فریدون اسعدی

ناظران علمی: سیدعلی ادیانی‌راد (عضو کمیسیون انرژی)، بهزاد پورسید

مدیر مطالعه: —

مقتضی: کمیسیون انرژی

همکاران: سیدحجت‌ا... علم‌الهدی، جواد سیدی (دفتر مطالعات حقوقی)

همکاران خارج از مرکز: فرزاد مخلص‌الائمه، محمود قصاب (بازرسی کل کشور)

داوودی، محمدرضا کیانی (دیوان محاسبات)، جمعی از نیروهای وزارت نفت و

شرکت ملی نفت ایران، نماینده سازمان و نظارت راهبردی و نماینده معاونت

مدیریت توسعه نیروی انسانی رئیس‌جمهور

اظهار نظر کنندگان خارج از مرکز: —

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۸۷/۷/۲

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۹۰/۸/۱

تاریخ انتشار: ۱۳۹۰/۸/۱